

הנס הכפול של משפחת פיין

לפני כחודשיים ימים נסעה נערה במכוניתה בכבישי השומרון כאשר לפתע הוטח לעברה סלע ענק ממארב של מחבלים. הסלע פגע במוחה ורוצץ את גולגולתה. היה זה יום אחד לאחר שהשתדכה... אחיה ר' יוני פיין חסיד חב"ד מספר ל"בית משיח" לראשונה את סיפורה האישי המרגש של אחותו על אגרת מופלאה שבני המשפחה קיבלו מהרבי ועל הניסים המופלאים שראו בעיניהם מיד לאחר מכן... • בהמשך הוא מספר את סיפורו האישי המרתק לא פחות כיצד התקרר ליהדות מאותו רגע בשעה שתיים בלילה בקונטיקט החשוכה תחת גשמי זעף. כאשר הלך ברחוב ומלבו פרצה צעקה גדולה ונוראה אלוקים עזור לכן!

מאת : שי גפן

ר' יוני פיין

מצבה אנוש. כל צד ימין של גולגולתה התרסק לחלוטין. במהירות הובהלה לחדר הניתוח שם ניסו הרופאים לתקן את הגולגולת למעלה מעשר שעות! המצב היה כמעט ללא סיכוי.

אחיה, ר' יוני פיין מספר כיצד הגיעה אליו הידיעה: "שמעתי ברדיו שצעירה מבאר-שבע נפצעה באורח קשה. מיד התחלתי לחשוש שאולי מדובר באחותי. לאחר שעה קבלתי את הידיעה הוודאית. הייתי בהלם מוחלט. נסעתי לבית הרפואה במהירות, כאשר בדרך שמעתי ברדיו כי מצבה אנוש. דמעות מרות עלו בעיני: רק

ה אירע לפני מעט יותר מחודשיים ימים. ביום ג' בניסן.

אתמול בערב, יום שני, באה הבת דניאל פיין בקשרי השידוכין עם בן גילה בשעה טובה ומוצלחת. למחרת ביום שלישי נסעה עם בני משפחת החתן להשתתף בשמחת 'שבע ברכות' בשוב יקיר בשומרון. באמצע הדרך המתין להם מארב של פלשתינים. סלע ענקית עפה לעבר המכונית ופגעה ישירות בדניאל פיין שנפצעה אנושות.

כוחות הביטחון הגיעו במהירות, פינו אותה לבית הרפואה. הרופאים הגדירו את

הפעם הראשונה שגילה את כוחה היהודי של המוסיקה, היתה כאשר ישב עם חברו בפארק ציבורי בשכונת 'ברייטן ביטש', והחל לנגן עם גיטרה. יהודים רבים התאספו סביבו שהצטרפו לשירתו...

לפני יום אחותי השתדכה וכבר אסון כה גדול. שעות ארוכות הייתי מדוכא לחלוטין, אלא שלאחר ההלם הראשוני, עלה במוחי המשפט שהרבי המלך המשיח אומר תמיד: "טראכט גוט וועט זיין גוט" (תחשוב טוב יהיה טוב) ואני אומר לעצמי: "יש הקב"ה ויש רבי, אין מה לדאוג".

התקשרתי מיד לדודי שמתגורר בקראון הייסט וביקשתי שיזכיר את אחותי אצל הרבי. במקביל כתבנו לרבי באגרות קודש והתשובה שקיבלנו היתה מדהימה: הרבי מה"מ פותח את המכתב במילים "במענה על מכתבה מט"ז תמוז, בו כותבת אודות מצב בריאותה", ובהמשך המכתב מורה הרבי "להתחזק בבטחון בהשי"ת בהשגחה פרטית על כל אחד ואחת מישראל והוא תכלית הטוב שישפיע לה חסד וטוב בטוב הנראה והנגלה וככל שיהיה הבטחון חזק יותר .. תמהר ותתרבה הברכה בהמצטרך להם בכלל" (אגרות קודש חלק י"א עמוד רע"ח).

בסיום המכתב מוסיף הרבי. כי "אם לא נבדקו המזוזות בביתם במשך שנים-עשר חודש האחרונים כדאי לבדוקם עתה". מובן שעוד באותו יום בדקנו את המזוזות, ולמרבה התדהמה התברר לנו כי האות ר' ב"הארץ" הייתה קטועה...

"הניסים שראינו היו גדולים מאד" – ממלמל יוני פיין שליווה את אחותו בכל השבועות בהם שהתה בבתי הרפואה. הניסים החלו להתגלגל כבר 24 שעות לאחר אותו פיגוע רצחני. לפתע, ללא כל הודעה מוקדמת, הצליחה לפתוח את העיניים ומבחינת הרופאים זה היה "נס רפואי". אט אט החלה

לקיים הענין הזה עין בעין במהירות ובצורה על-טבעית".

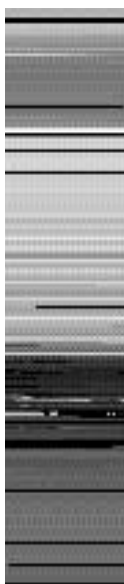
בין כה וכה נדחתה החתונה עד שדניאל תצא מהשיקום, אך במשפחה מתכננים לשלב את שמחת הנישואין עם סעודת הוודיה על הנס הגדול שפקד את הכלה. נס שעוד ידובר בו רבות — — —

הסיפור האישי של ר' יוני פיין, אינו הסיפור המרגש הראשון. ר' יוני פיין מכנה זאת "נס כפול", כאשר לפני מספר שנים התודע לאור הגדול של הרבי מלך המשיח, והגיע לחסות תחת כנפי תורת החסידות. כיום גם חלק ממשפחתו מתקרבת לחב"ד ולאורו הגדול של הרבי מלך המשיח. "נולדתי במשפחה אקדמאית" – פותח ר' יוני ומספר – "אבי ר' רפאל פנחס מאניס הכהן ז"ל למד באחד האוניברסיטאות היוקרתיות בארה"ב. בתחילת חייו הוא היה רחוק מהדת. כך ראה אצל אביו-סבי שהיה שומר ראשו האישי של נשיא ארה"ב רוזוולט,

להתאושש והרופאים ניתקו אותה ממכשירי ההנשמה, וכעבור ימים מספר הועברה למחלקת נוירו-כירורגית במחלקת השיקום.

"המנתח פרופסור ג'קסון מבית הרפואה בלינסון אמר שזהו נס גלוי שכמותו לא ראו זמן רב. המנתח הוסיף וסיפר כי הם קיבלו את הנערה במצב כמעט סופני, והיו צריכים אף לנגוע במוח. בעקבות זאת חשבו הרופאים כי תהיה בעיה מוחית, אך לאחר הכל התברר באורח פלא כי הכל נשאר תקין.

ר' יוני פיין רוצה להזכיר ולהודות לכל אותם אלו שהתפללו על אחותו אשר יתפילת רבים לא חוזרת ריקם: "זו היתה הפעם הראשונה שראיתי בעיני את הקיום של האימרה "טראכט גוט וועט זיין גוט". גם במכתב שפתחנו ב'אגרות קודש' כותב הרבי על העניין של הביטחון בקב"ה שישפיע לה טוב, וככל שהבטחון חזק יותר כך תתרבה ותמהר הישועה. אנחנו, בני המשפחה, יכולים לומר בפה מלא כי אצל אחותי ראינו את

באותה תקופה הכיר יותר את חב"ד. באמצע השירות הצבאי שלו בלבנון, שהה ביום הפורים בבסיס נידח בשם "ג'אל אדיר". – "היינו במקום עשרה חיילים, כשלפתע הגיעו החב"דניקים והביאו שמחה לבסיס. הביקור הזה הותירו בי רושם עמוק"

יוני פיין בעת שרותו הצבאי

והיה היהודי השני בהיסטוריה שהתקבל לשירות החשאי של ארה"ב. גם הוא היה רחוק מאד מהדת. בנעוריו למד אבא באוניברסיטה עד שהיה לפרופסור לפילוסופיה.

"בשנת תשל"ה עלתה המשפחה לישראל, ואבי החל ללמד באוניברסיטת בן-גוריון שבבאר שבע. אבא ידע שבע שפות על בוריין, והיה מרצה לשפות זרות וספרות צרפתית.

"בישראל המשפחה התקרבה יותר ליהדות. אני ואחי התחלנו ללמוד בבתי ספר דתיים, אבל אותי כל זה לא עניין, הדת לא תפסה אצלי מקום כלל ועיקר. לא הרגשתי משמעות כלשהי לחיי הנפש, ולא הבנתי לשם מה צריך את כל הדברים האלה. הדברים הללו כל כך לא דיברו אלי, עד שהפכתי לנער שדוגל בדעות אנטי-דתיות. האנקדוטה הבאה תמחיש זאת:

"באחד הימים נסענו בני המשפחה לבקר בארה"ב ובאחד מימי ראשון הלכנו הורי לחלוקת הדולרים אצל הרבי מלך המשיח, אך אני כנער שמעתי שמדובר בראביי דתי ולא רציתי בכלל להכנס, נשארתי בחוץ... למרבה המזל – אני אומר היום – שעד שהלכנו מן המקום, הספיק הרבי לצאת למכוניתו בדרך למקווה, ואני עמדתי שם וזכיתי לראותו...

"לא הייתי ילד קל. ככל שהיאנטי שבי הלך וגבר, כך גברו המתחים בבית הספר ובבית. סולקתי ממקום הלימודים, ולבסוף החלטתי כי מקומי לא בישראל והחלטתי לרדת לארה"ב לעשות כסף...

"תקופת-מה לאחר מכן, נודע לי כי אבא חולה במחלה קשה מאד ומאושפז בבית הרפואה. כשהגעתי לבקר, ראיתיו שוכב על המיטה. הוא היה כבר על ערש דווי, ואני זוכר שהוא זיבר חסידות. היטב זכורים לי המושגים על 'עלמא דאתכסייא' וכדומה. התברר לי כי אבא הספיק להתקרב לתורת החסידות על ידי פעילי חב"ד בבאר שבע וגם למד חסידות באופן קבוע".

ב הגיע יוני לגיל גיוס חזר לארץ ושירת בצה"ל שלוש שנים. הוא שהה בגזרות מסוכנות, בעזה, בהר דב שבגזרת הלבנון – מקום מועד לפורענות. עד היום הוא זוכר את דבריו של מח"ט גבעתי באותה תקופה אפי פיין שאומר לחיילים: "דעו לכם כי מבחינה סטטיסטית שלשה מכם לא יחזרו הביתה!" – "למרות זאת", נזכר ר' יוני, "כולם הלכו לקרב ברוח איתנה של לחימה".

באותה תקופה הכיר יותר את חב"ד. באמצע השירות הצבאי שלו בלבנון, שהה

ביום הפורים בבסיס נידח בשם "גיא אלדיר". – "היינו במקום עשרה חיילים, כשלתע הגיעו החב"דניקים והביאו שמחה לבסיס. הביקור הזה הותירו בי רושם עמוק".

לאחר שלש שנות שירות צבאי חזר לארה"ב ואז החל הפנימי החל לכרסם בו. "הייתי מנותק במלוא מובן המילה", אומר

עם ידידו ר' אליהו קנטרמן (משמאל) שגילה בפניו את אור היהדות והחסידות

שנחשב ל'אנטי דתי', הרי אין הוא רחוק מה' אלוקיו, ובשעה הקשה פורצת מתוכו הזעקה לקב"ה שיבוא ויעזור. דווקא מתוך אותו עומק נורא, החלה להתגלות המציאות האמיתית.

"זמן קצר לאחר מכן התקשר אלי במפתיע ידיד אישי, איש חב"ד בשם אליהו

"המהפך האישי שלי החל מאז אותה שיחת טלפון. אליהו קנטרמן שלמד אז אצל הרבי הזמין אותי לבוא לחצרו של הרבי. הוא הסביר לי כי כדאי שאכתוב לרבי פ"נ. ואכן ישבתי וכתבתי פ"נ ארוך מאד

קנטרמן, אותו הכרתי בנעורי בעיר באר שבע. במשך שנים ארוכות לא היה לנו כל קשר, וכעת הקב"ה שלח אותו אלי.

"המהפך האישי שלי החל מאז אותה שיחת טלפון. אליהו קנטרמן שלמד אז אצל הרבי הזמין אותי לבוא לחצרו של הרבי. הוא הסביר לי כי כדאי שאכתוב לרבי פ"נ. ואכן ישבתי וכתבתי פ"נ ארוך מאד ובו פירטתי את כל מה שעבר עלי. לא היה לי אז עדיין מושג מה זה רבי ומהי חב"ד, אבל ידידי אמר לי 'תכתוב לרבי כל מה שיש לך בלב', ואני יושב וכותב ולא מפסיק..."

"ביקשתי מהרבי רוגע נפשי. ביקשתי עבודה רגועה (שלא עובדים בה בשבת!). ביקשתי לגור במקום רגוע ושקט. ביקשתי... ביקשתי..."

"לאחר מכן חזרתי לקונטיקט, וכעבור ימים ספורים החלו הברכות של הרבי להאיר לי פנים. לפתע מצאתי דירה במקום שקט מאד באמצע יער. שוב חלפו ימים אחדים ומצאתי עבודה מבלי צורך לעבוד בשבת. חיי נרגעו לפתע, ושקט נפשי החל אופף אותי – מתנה שקיבלתי באופן של "אתערותא דלעילא". המקום בו גרתי היה מקום שקט באמצע הטבע, והתחלתי ללמוד ולהתעמק ביהדות. לראשונה פתחתי חומש ופשוט התחלתי ללמוד. כל שאלה שהיתה לי רשמתי, ובסוף השבוע הייתי מתקשר לידידי אליהו כדי שיתן לי תשובות על שאלותיי".

יוני. "יום אחד בעת שהלכתי במנהטן, ניגש אלי בחור צעיר ושאל אם אני יהודי. הבנתי כי הוא רוצה שאניח תפילין וסירבת. בחור המשיך לחוץ עלי, ולבסוף אמר לי 'אם אתה לא רוצה להניח תפילין, לפחות נשב ונדבר'. הסכמתי ולבסוף גם הנחתי תפילין..."

"החיים הריקניים המשיכו לפעפע בי הרבה יותר מקודם. בנוסף לכל הצרות שפקדו אותי, הרי שבאחת מגיחותי לישראל נפצעתי בתאונת דרכים קשה. הטחול התפוצץ וריאתי נוקבה. לאחר ניתוחים מושכים ואשפוזים הצלחתי בניסים גדולים להבריא, וכשקמתי ממיטתי המשכתי את הדרך לארה"ב לחפש משמעות לחיים.

"נרשמתי ללימודי פסיכולוגיה ופילוסופיה באוניברסיטה בתקווה שאולי מקצועות אלו 'יסדרו' לי את המחשבות במקום, אבל זה לא קרה. הדכאון אפף אותי מכל עבר, ואכל בי כל חלקה טובה".

א ת הלילה הוא, יוני לא ישכח לעולם. "גרתי אז בקונטיקט. בשתיים בלילה יצאתי החוצה מביתי. לא שמתי ליבי לגשם הזלעפות שירד באותה שעה. אני הולך ובוכה, צועק מרוב ייאוש. בשלב מסוים פרצה מתוך תוכי צעקה גדולה ונוראה "אלוקים עוזר לי!".

"כך מתגלים במוחשיות רבה עד כמה דברי תורת החסידות נאמנים, כאשר גם אדם

כיום הוא מלמד תינוקות של בית רבן, ובמקביל, בשעות הערב והפנאי הוא יוצא לערבי חב"ד ומספר את סיפורו האישי כיצד הגיע ליהדות. את סיפורו הוא מלווה בגיטרה, בשיר מיוחד המתאר את השתלשלות חייו עד שגילה את האור הגדול אצל הרבי מלך המשיח

ר' יוני פיין (מימין) עם חבר בערב חב"ד

והקים בית יהודי כשר ונאמן. הוא נכנס ללימודים בכלל כדי להשלים את מה שהפסיד במשך כל השנים. כיום הוא מלמד תינוקות של בית רבן, ובמקביל, בשעות הערב והפנאי הוא יוצא לערבי חב"ד ומספר את סיפורו האישי כיצד הגיע ליהדות. את סיפורו הוא מלווה בגיטרה, בשיר מיוחד המתאר את השתלשלות חייו עד שגילה את האור הגדול אצל הרבי מלך המשיח.

יוני בדבריו ובנגינתו מדבר אל הצעירים בני זמננו, שחלקם עבר את אותן חוויות נפש קשות שעבור הוא עצמו. כשהוא מדבר איתם, הוא נוגע ישר בנקודה הפנימית: "התפקיד שלנו כיום הוא לקרב כמה שיותר יהודים לרבי מלך המשיח, ואני מנסה לעשות משהו בכיוון הזה".

לכל מקום הוא מביא את המסר האישי שלו: "במשך השנים הציעו לי הרבה תרופות פלא וספרים שונים כדי שידברו אל הנפש, אבל מאום לא חדר פנימה. רק תורת החסידות והתורה של הרבי הצליחו לחדור לנשמתו ולשנות את חייו מהקצה אל הקצה".

שני סיפורי חיים של משפחה אחת – –

החלה לפעם בהם. כשסיימו את הסעודה הלכו עם השליח לאוניברסיטה הקרובה כדי לזכות סטודנטים בסעודת משיח!... במוצאי החג ידע יוני כי הגיע הרגע: "אמרתי לחבר שלי, זהו! נגמרו התירוצים ואני מתחיל ללכת עם כיפה!"

יוני החל להרגיש כי מצא את מקומו הטבעי ותחושת הריקנות החלה להתחלף במשמעות לחיים, כאשר דרך חיים יהודית ברורה ומוצקה סלולה לפניו. מאז החל להגיע לכל שבת ל-770, והחל לקיים אורח חיים יהודי-חסידי.

בין שאר כישוריו, ניחן ר' יוני פיין גם בכישורי נגינה. הוא מנגן על גיטרה, וכיום הוא מנצל את הכישורים הללו ליהדות. הוא החל להופיע בערבי חב"ד בקיבוצים ובערים השונות, כאשר בכל מקום הוא מספר את סיפור חייו המרתק באומר ובצליל. הפעם הראשונה שגילה את כוחה היהודי של המוסיקה, היתה כאשר ישב עם חברו בפארק ציבורי בשכונת 'ברייטון ביטשי', והחל לנגן עם גיטרה. יהודים רבים התאספו סביבו והצטרפו לשירתו...

לפני שנה וחצי חזר יוני לישראל, נישא

י אחד הימים הציע לי ידידי אליהו קנטרמן לבקר בקראון-הייטס כדי "לראות מה זה שבת", כהגדרתו. נעניתי והגעתי לשבת, ולאחריה עוד שבת ועוד שבת. בפעם הראשונה בחיי ראיתי מהי שלוה יהודית טהורה, מהו בית טהור, מהם חיי משפחה סביב סעודת שבת – וכל המראות הללו שבו את ליבי.

"בעקבות זאת התחלתי לטעום מטעמה של תורת החסידות. שאלתי שאלות וגם קיבלתי תשובות. אני זוכר שפעם אחת ישבתי עם ידידי אליהו ב-770 ולמדנו יחד חסידות במשך כמה שעות. תענוג כמו שהיה לי באותו לימוד לא הרגשתי שנים רבות".

השינוי הגדול ביותר חל דווקא ביום כ"ג ניסן תשנ"ז, אחרון של פסח. יוני נסע עם חבר לניו-הייבן וחיפש – עד היום הוא לא יודע למה – מקום של חב"ד. הם החנו את האוטו רחוק מבית הכנסת וחיכו לתפילה בשעה 8, אך המקום היה ריק. לפתע הגיע למקום השליח המקומי שהזמין אותם לסעוד עמו את סעודות החג. שניהם התרגשו מהמחווה הגדולה. ומאז נשבו בקסמה של חב"ד.

לפנות ערב סעדו את סעודת משיח, והרוח